

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Alerguș,

Judecători – Liliana Catan, Ion Guzun, Iurie Bejenaru, Sveatoslav Moldovan,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocații Pșeneac Parascovia, Voevuțkaia Svetlana în numele inculpatului Goncearuc Constantin și a avocatului Ciolacu Nicolae în numele inculpatului Volevaci Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2012, în cauza penală în privința lui

Volevaci Pavel Ivan,

născut la 24 februarie 1981, originar și domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. Albișoara 80/4, ap. 122,

și

Goncearuc Constantin Vitalii,

născut la 28 martie 1981, originar și domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. Colina Pușkin 14, ap. 5.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 04 decembrie 2009 - pînă la 09 decembrie 2011 (instanța de fond);

2. de la 09 februarie 2012 - pînă la 31 mai 2012 (instanța de apel);

3. de la 23 octombrie 2012 - pînă la 05 decembrie 2012;

de la 18 februarie 2014 – pînă la 24 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2011 au fost condamnați:

- Volevaci Pavel în baza art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalentul a 5000 lei;

- Goncearuc Constantin în baza art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de un an.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Sobco Oleg, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, prin care s-a dispus încasarea în mod solidar de la Goncearuc Constantin și Sobco Oleg în beneficiul lui Scleruc Victor a prejudiciului moral în sumă de 8000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Volevaci Pavel, la 28 septembrie 2009, aproximativ ora 02³⁰, împreună cu Goncearuc Constantin și Sobco Oleg, aflându-se pe str. 31 August 1989, mun. Chișinău, vizavi de teatrul „Licurici”, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând intenționat, l-au maltratat pe Scleruc Victor, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2904/D din 20 octombrie 2009, vătămări corporale grave, după care, în mod deschis, din buzunarul de la scurtă, i-au sustras bunuri materiale, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în mărime de 7500 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Volevaci Pavel și Goncearuc Constantin să fie condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 8 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța de fond neîntemeiat a reîncadrat acțiunile acestora în baza art. 152 alin.(2) lit.e) Cod penal, pe motiv că nu a fost demonstrat faptul sustragerii bunurilor materiale de la partea vătămată Scleruc Victor, care, atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței instanței de fond, a afirmat că anume inculpații i-au sustras bunurile materiale. La fel, instanța de fond nu a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor martorului Rudenco Ol., care a confirmat că partea vătămată Scleruc V. a avut în jurul gâtului un lanț din aur, care, după bătaia ce a avut loc, a dispărut. Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut

cont de gravitatea, motivul și scopul infracțiunii comise, de persoana acestora, de faptul că inculpații nu și-au recunoscut vina, nu au conștientizat caracterul social periculos al acțiunilor sale, astfel instanța neîntemeiat a aplicat față de inculpații Volevaci P. prevederile art. 79 Cod penal, iar în privința lui Goncearuc C. art. 90 Cod penal, pedeapsă care nu-și va atinge scopul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2012, a fost admis apelul procurorului, casată sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2011, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform căreia Volevaci Pavel și Goncearuc Constantin au fost condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 6 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Goncearuc C. și Sobco Ol. în beneficiul lui Scleruc Victor a prejudiciului moral în sumă de 8000 lei, în rest, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

5. Instanța de apel a constatat că Volevaci Pavel, împreună cu Goncearuc Constantin și Sobco Oleg, la 28 septembrie 2009, aproximativ la ora 02³⁰, aflându-se pe str. 31 August 1989, mun. Chișinău, vizavi de teatrul „Licurici”, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, din motiv de profit, l-au maltratat pe cet. Scleruc Victor cu pumnii și picioarele, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 215 din 10 august 2010, vătămări corporale medii, care nu prezintă pericol pentru viață, dar au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată peste 21 de zile, după care, din buzunarul scurtei, în mod deschis, i-au sustras bani în sumă de 700 lei, iar de la gât - un lanț cu o cruciuliță din aur în valoare de 6800 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciul considerabil, în sumă totală de 7500 lei.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi luate în considerație argumentele inculpaților Volevaci Pavel și Goncearuc Constantin precum că ei nu au sustras de la partea vătămată Scleruc Victor bani în sumă de 700 lei și lănișorul de aur cu cruciuliță de la gât în valoare de 6800 lei, deoarece acestea sunt combătute în totalitate prin declarațiile părții vătămate Scleruc Victor și martorului Rudenco Oleg, declarațiile cărora instanța de apel le consideră ca veridice, corecte, care corespund realității.

La fel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Dragan Mihail și Susanu Vitalie, care au afirmat că în momentul bătăii dînșii nu au văzut și nici nu au auzit ca inculpații să fi sustras bunuri de la partea vătămată, pe motiv că, în opinia instanței, aceștia au drept scop favorizarea evitării răspunderii penale de către inculpați pentru infracțiunea comisă, deoarece Dragan M. fiind prieten cu inculpații, iar Susanu V. s-a aflat la o distanță mare de la locul incidentului.

Prin urmare, Colegiul penal al Curții de Apel a conchis că în acțiunile inculpaților Volevaci Pavel și Goncearuc Constantin se conțin elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, deoarece inculpații nominalizați au avut un singur scop, și anume de a sustrage în mod deschis bunurile părții vătămate, prin atac, apreciind că acțiunile acestora au fost bine determinate ținând cont de scopul și modalitatea săvârșirii faptelor, care se încadrează în prevederile art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, astfel acțiunile lui Volevaci Pavel și Goncearuc Constantin urmează a fi reîncadrate în prevederile normei nominalizate, dat fiind faptul că nu au fost prezentate probe ce ar demonstra vinovăția acestora în fapta de care au fost puși sub învinuire – art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocații Pșeneac Parascovia și Voevuțkaia Svetlana în numele inculpatului Goncearuc C. și avocatul Ciolacu Nicolae în numele lui Volevaci P., care au solicitat:

- avocații Pșeneac P. și Voevuțkaia Sv. în numele lui Goncearuc C., casarea hotărârii instanței de apel, cu menținerea sentinței instanței de fond, deoarece lipsesc probe ce ar demonstra prezența în fapta săvârșită de inculpat a scopului de sustragere a bunurilor persoanei, iar instanța de apel a dat o apreciere juridică greșită probelor acumulate, calificând acțiunile inculpatului Goncearuc C. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal. Consideră că instanța de fond corect a constatat că probele prezentate de partea învinuirii nu sunt veridice pentru a demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de tâlhărie. La fel, a menționat că nici un martor nu a probat faptul că careva din inculpați a sustras bunuri materiale de la partea vătămată.

- avocatul Ciolacu Nicolae în numele lui Volevaci P., casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2011, fiindcă nu au fost prezentate probe pertinente și

concludente referitor la sustragerea de către Volevaci P. a anumitor bunuri de la partea vătămată Scleruc V., iar condamnarea inculpatului în baza art. 188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal este neîntemeiată și ilegală. Mai mult ca atât, în ședința de judecată s-a stabilit că în rezultatul loviturilor aplicate lui Scleruc Victor i-au fost cauzate leziuni corporale ce se califică ca vătămări corporale medii, în legătură cu acesta, prima instanță corect a calificat acțiunile lui Volevaci P. în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2012, s-a decis inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Pșeneac Parascovia și Voevuțkaia Svetlana în numele inculpatului Goncearuc C. și de avocatul Ciolacu Nicolae în numele lui Volevaci Pavel, fiind vădit neîntemeiate.

În motivarea soluției date, instanța de recurs a menționat că hotărârea instanței de apel privind vinovăția lui Goncearuc C., Volevaci P. și încadrarea juridică a acțiunilor acestora în baza art. 188 alin. (2) lit.b), f) Cod penal este corectă și se bazează pe cumulul de probe concludente, utile și veridice, care au fost verificate sub toate aspectele de fapt și de drept, complet și obiectiv, fiind apreciate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, potrivit art.101 Cod de procedură penală, iar pedeapsa le-a fost aplicată în conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal.

Concluziile date au fost bazate atât pe declarațiile părții vătămate Scleruc V., cât și pe actele cauzei: cererea părții vătămate Scleruc V., înștiințarea nr. 903 a medicului Coldarari din 28.09.2009, raportul de examinare medico-legală nr. 2696/D din 13 octombrie 2009, raportul de expertiză medico-legală nr. 2904/D din 30 octombrie 2009, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 13 octombrie 2009, procesul-verbal de confruntare din 28 octombrie 2009, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 215 din 10 august 2010, probe care, luate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.

La fel, instanța de recurs a considerat că recursurile declarate de avocații Pșeneac P., Voevuțkaia Sv., Ciolacu N. în numele inculpaților Goncearuc C. și Volevaci P. nu cuprind o motivare/argumentare din punct de vedere al temeiurilor la care au făcut referire recurenții, iar motivul că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, sînt lipsite de suport probant.

8. Împotriva hotărîrilor nominalizate, a declarat recurs în anulare avocatul Ciolacu Nicolae în numele condamnatului Volevaci Pavel care, invocînd prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu menținerea sentinței instanței de fond, pe motiv că atât instanța de apel, cât și cea de recurs au motivat insuficient soluțiile sale, în termeni generali și vagi, care reprezintă un viciu de procedură. Din declarațiile martorului Rudenco Oleg nu se confirmă atacul, cu scopul sustragerii bunurilor, acesta a confirmat că între partea vătămată și inculpați s-a manifestat un conflict din cauza nerespectării rîndului la bar. Tot dînsul a mai declarat că pe drum spre spital partea vătămată verificînd buzunarele a observat că-i lipsesc banii și lanțul. Instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare a lui Volevaci P. în baza declarațiilor martorului Sevriuc Andrei, încălcînd dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, deoarece inculpații au contestat credibilitatea declarațiilor martorului Sevriuc A., iar instanța de fond a considerat ca fiind neveridice și inadmisibile declarațiile acestui martor, în condițiile în care, la mai multe întrebări ale apărării, acest martor nu a dorit să răspundă, iar între declarațiile sale date în cadrul urmăririi penale și cele depuse în instanța de judecată sunt divergențe.

Totodată, a menționat că compunerea completului de judecată la examinarea admisibilității recursului ordinar a fost contrară legii, fiindcă în calitate de judecător raportor a participat judecătorul N. Gordilă, însă la examinarea cauzei în ordine de apel în calitate de apărător al inculpatului Gonciaruc C. a participat avocata Gordilă Svetlana, care este soția judecătorului N. Gordilă. Prin urmare, judecătorul raportor nu a avut dreptul legal de a participa la judecarea acestei cauze.

8.1. Recurs în anulare a declarat și avocata Voevuțkaia Svetlana în numele condamnatului Gonciaruc Constantin, care, invocînd temeii de drept prevederile art. 453 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de recurs și de apel, cu menținerea sentinței instanței de fond, fiindcă procesul de judecată în instanța de apel nu a fost unul echitabil, fiind încălcate prevederile art. 6 CEDO, eroare care nu a fost corectată nici de instanța de recurs, iar potrivit jurisprudenței CEDO, omiterea instanțelor de a verifica obiectiv toate argumentele părții, constituie o violare a art. 6 CEDO, în acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană prin decizia sa din 11 octombrie

2011 în cauza „*Fomin vs Moldova*”, unde s-a constatat că reclamanta nu a beneficiat de un proces echitabil, întrucât instanțele naționale au eșuat să abordeze argumentele și probele reclamantei sau să specifice motivele care au stat la baza condamnării acesteia, precum și Curtea a considerat că cauza nu a fost considerată corespunzător de către instanța națională.

Nici o probă nu confirmă în acțiunile inculpatului Goncearuc C. componența infracțiunii de tâlhărie, iar instanța de apel greșit a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit.b), f) Cod penal.

Astfel, abordarea superficială a probatoriului, cât și nemotivarea concluziilor instanțelor de apel și recurs privind respingerea probelor și argumentelor prezentate de apărare sunt contrare principiilor stabilite în jurisprudența CEDO, care impun analiza fiecărei probe pertinente cauzei, precum și a coraportului dintre toate probele administrate.

La fel, consideră că compunerea completului de judecată la examinarea admisibilității recursului ordinar a fost contrară legii, deoarece în calitate de judecător raportor a participat judecătorul N. Gordilă. Însă, la examinarea cauzei în ordine de apel în calitate de apărător al inculpatului Goncearuc C. a participat avocata Gordilă Svetlana, care este soția judecătorului N. Gordilă.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2014, au fost admise recursurile în anulare declarate de avocatul Nicolae Ciolacu, în numele condamnatului Volevaci Pavel, și de avocata Svetlana Voevuțkaia, în numele condamnatului Goncearuc Constantin, casată total decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei la etapa examinării admisibilității în principiu a recursului de către Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în alt complet de judecată.

10. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs, admite recursul, casează, parțial sau total, hotărîrea atacată, cu menținerea hotărîrii primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de

apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Recurenții invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală și anume – hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că aceste temeiuri și-au găsit confirmare în speța nominalizată, reieșind din următoarele.

Instanța de recurs menționează că, potrivit rechizitoriului lui Volevaci Pavel și Goncearuc Constantin le-a fost incriminat faptul că, la 28 septembrie 2009, în jurul orelor 02³⁰, aflîndu-se împreună cu Sobco O., pe str. 31 August 1989, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționînd intenționat, din motive de profit, l-au maltratat pe cet. Scleruc V., cauzîndu-i vătămări corporale grave, după care în mod deschis i-au sustras bani și alte bunuri materiale în sumă totală de 7500 lei, adică infracțiunea prevăzută la art. 188 alin.(3) lit.c) Cod penal.

Colegiul atestă că, potrivit sentinței, Volevaci P. și Goncearuc C. au fost condamnați în baza art. 152 alin.(2) lit. e) Cod penal, din motiv că în acțiunile acestora nu s-au stabilit elementele infracțiunii imputate, și anume atacul asupra persoanei cu scopul sustragerii bunurilor părții vătămate.

Instanța de apel, casînd sentința primei instanțe privind condamnarea lui Volevaci P. și Goncearuc C. în baza art. 152 alin.(2) lit. e) Cod penal, a pronunțat o nouă hotărîre potrivit căreia i-a recunoscut vinovați pe inculpați în baza art. 188 alin.(2) lit.b), f) Cod penal.

Astfel, instanța de recurs constată, că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare a lui Volevaci P. și Goncearuc C. pentru infracțiunea de tîlhărie, deoarece instanța de fond verificînd și cercetînd probele prezentate de partea acuzării, și anume: - *declarațiile părții vătămate Scleruc V., a martorilor Rudenco O., Dragan M., Susanu I., Seviuc A., a inculpatului Sobco O.*, actele cauzei, a conchis că acestea nu dovedesc vinovăția lui Sobco O. în săvîrșirea atacului tîlhăresc, fiindcă lipsește intenția inculpaților de a ataca partea vătămată în scopul sustragerii bunurilor acestuia, care prin acțiunile lor i-au cauzat lui Scleruc V. vătămarea intenționată medie a sănătății.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că tîlhăria presupune nu oricare violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, dar numai violența care este legată de atac asupra unei persoane, cu scopul sustragerii bunurilor.

Infracțiunea prevăzută la art. 188 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul săvîrșirii atacului asupra victimei, dacă acesta este însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, în scop de sustragere a bunurilor.

Prin „**atac**” se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Latura subiectivă a faptei incriminate la art. 188 Cod penal se manifestă, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special – de sustragere – cel prin care se exprimă scopul de cupiditate.

Astfel, pentru existența infracțiunii de tîlhărie este important ca apariția scopului de sustragere la făptuitor să preceadă acțiunea de atac însoțită de aplicarea violenței sau amenințării cu violență.

Prin urmare, instanța de fond corect a stabilit că prin probele administrate, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de tîlhărie în acțiunile lui Goncearuc C. și Volevaci P., fiindcă cu certitudine s-a constatat că conflictul s-a început între partea vătămată și inculpatul Goncearuc C. lângă o gheretă, din motivul că ultimul a făcut comandă de o cafea fără a sta în rînd, care a continuat afară, unde, partea vătămată într-un mod brutal i-a făcut observație lui Goncearuc C. Partea vătămată înervîndu-se a încercat să-i aplice o lovitură lui Goncearuc C., însă, a nimerit în Sobco O., care a căzut jos, iar conflictul s-a transformat în bătaie. Volevaci P. l-a apucat pe partea vătămată și pierzîndu-și echilibrul, ambii au căzut jos. Ulterior, Goncearuc C. l-a lovit de vre-o două ori pe Scleruc V., spunîndu-i să se liniștească. Apoi, Goncearuc C., Sobco O., Volevaci P. și Dragan M. au plecat, iar partea vătămată a rămas lângă gheretă. Însă, după cum afirmă partea vătămată, lui i-au fost aplicate lovituri de către toți inculpații, dar de către Goncearuc C., care se afla

deasupra lui, a fost smuls lanțul cu cruciuliță de la gât, iar Volevaci P. i-a sustras banii din buzunarul scurtei.

Totodată, instanța menționează că însăși din declarațiile părții vătămate rezultă că conflictul a apărut spontan din cauza neînțelegerilor personale cu Goncearuc C., declarații care sunt confirmate și de martorii Dragan M. și Susanu V., care au mai relatat că “nimeni din inculpați nu au înaintat careva cerințe de ai fi transmise bunuri sau că inculpații ar fi sustras de la partea vătămată careva bunuri”, iar instanța de apel incorect le-a apreciat critic, deoarece *“nu se exclude faptul, că inculpații l-ar fi rugat pe martorul V. Susanu să nu declare despre furtul bunurilor de la partea vătămată V. Scleruc cu scopul de a le ameliora situația”* (f.d.49, vol.III).

În circumstanțele nominalizate, instanța de recurs consideră că de la bun început intențiile și acțiunile inculpaților au fost îndreptate spre aplicarea vătămarilor corporale părții vătămate în urma conflictului apărut între aceștia, dar nu în săvârșirea atacului tâlhăresc.

Materialele cauzei confirmă cert faptul că conflictul între partea vătămată și inculpați a avut loc în văzut tuturor persoanelor care se aflau în cafenea și nimeni nu au văzut ca inculpații să fi sustras careva bunuri de la acesta (partea vătămată). Mai mult, din declarațiile martorului O. Rudenco, rezultă că despre dispariția banilor și a lăncușorului de aur, partea vătămată a depistat în drum spre spital, astfel, ca probe care ar confirma că în timpul conflictului de la partea vătămată au fost sustrate bunurile nominalizate, nu au fost prezentate. Mai mult ca atât, aceste bunuri nu au fost depistate și anexate la cauză ca corpuri delictive.

La materialele cauzei este anexată copia deciziei Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2013 în privința lui Sobco Oleg, cauza penală în privința acestuia fiind examinată într-o procedură separată, unde, se constată că “Colegiul penal consideră că din start acțiunile inculpaților au fost îndreptate spre aplicarea vătămarilor corporale părții vătămate în urma conflictului apărut între ei...”, “mai mult însăși din declarațiile părții vătămate rezultă că, conflictul a apărut spontan, din cauza neînțelegerilor personale cu C. Goncearuc”.

În acest context, concluzia instanței de apel privind condamnarea lui Volevaci P. și Goncearuc C. în baza art. 188 alin. (2) lit.b), f) Cod penal,

urmează a fi casată, ca fiind ilegală și neîntemeiată, cu menținerea sentinței instanței de fond, care este legală, motiv pentru care se apreciază că apelul a fost greșit admis.

Astfel, recursurile declarate de avocații Pșeneac P., Voevuțkaia Sv. în numele inculpatului Goncearuc Constantin și de avocatul Ciolacu Nicolae în numele inculpatului Volevaci Pavel sînt întemeiate și urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel și cu menținerea sentinței primei instanțe.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Pșeneac Parascovia, Voevuțkaia Svetlana în numele inculpatului Goncearuc Constantin și de avocatul Ciolacu Nicolae în numele inculpatului Volevaci Pavel, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2012, în cauza penală în privința lui *Volevaci Pavel și Goncearuc Constantin*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 decembrie 2011, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

Volevaci Pavel și Goncearuc Constantin urmează a fi eliberați din penitenciar, dacă în privința lor nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărîri judecătorești.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 15 iulie 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru

Sveatoslav Moldovan